



خورشید نابودگر زمین نیست

متخصصی از ناسا در حالی که فضای مجازی اینترنت از شایعات مرتبط با نابودی جهان در سال 2012 پر شده است اعلام کرده که جهان شاید در سال 2012 به نابودی کشیده شود اما دلیل این نابودی به طور حتم یک توفان غول پیکر خورشیدی نخواهد بود.

جام جم آنلاین: متخصصی از ناسا در حالی که فضای مجازی اینترنت از شایعات مرتبط با نابودی جهان در سال 2012 پر شده است اعلام کرده که جهان شاید در سال 2012 به نابودی کشیده شود اما دلیل این نابودی به طور حتم یک توفان غول پیکر خورشیدی نخواهد بود.

الکس یانگ، هلیوفیزیکدان مرکز پروازهای فضایی گودارد ناسا می گوید نیازی نیست انسانها برای چند میلیارد سال آینده از جانب خورشید نگرانی داشته باشند، مهمتر از همه اینکه این نگرانی برای سال 2012 قطعا بیهوده خواهد بود.

وی می گوید: ما خورشید را به خوبی می شناسیم، با کمک تمامی تکنولوژیها و علمی که در اختیار داریم و تمامی فضاییماهایی که خورشید را 24 ساعت در روز و هفت روز در هفته تحت نظر دارند می دانیم که ابرتوفان عظیمی که قرار است زمین را در خود ببلعد رخ نخواهد داد.

به گفته وی به جز آفتاب سوختگی که تابستانها برای انسانها در دسرساز می شود، نباید نگرانی دیگری از جانب خورشید داشته باشیم زیرا در حال حاضر خورشید از انرژی کافی برای ایجاد گلوله ای آتشی که بتواند خود را به 149 میلیون کیلومتر آن طرفتر رسانده و زمین را نابود کند، برخوردار نیست.

وی همچنین معتقد است با وجود اینکه شعله های خورشیدی و فوران های کرونالی روز به روز بر روی سطح خورشید افزایش پیدا می کنند، جای نگرانی وجود ندارد زیرا این چرخه های طبیعی در خورشید است.

در واقع هر فردی که سنی بالاتر از 11 سال دارد یکی از این چرخه های طبیعی را تجربه و مشاهده کرده است. یانگ می گوید این چرخه های فراز و فرود خورشیدی که قرار است در سال 2014 به اوج خود برسد تفاوت قابل توجهی با چرخه بعدی و چرخه بعد از آن و حتی چرخه پیشین ندارد.

یانگ می گوید: خورشید پدیده ای است که ما آن را ستاره فعال می نامیم و این ستاره چرخه فعالیتی دارد. طی 11 سال به نقطه اوج آن رسیده و دوباره به دوران خاموشی آن می رسیم، این سیری ثابت بوده که از زمانی که انسان از آن آگاهی یافته در حال وقوع بوده است.

شعله های خورشیدی بزرگ و کوچک همیشه وجود داشته اند. حتی در شدیدترین حالتی که طی 10 هزار سال گذشته از جانب خورشید دیده شده است، قدرت شعله ها به اندازه ای نبوده اند که بتوانند به اتمسفر زمین آسیبی وارد کنند. ما در سیاره ای با اتمسفری بسیار متراکم زندگی می کنیم و این اتمسفر می تواند تمامی پرتوهای مضر خورشیدی را مسدود کند.

خارج از اتمسفر محافظ قدرتمند دیگری نیز وجود دارد، میدان مغناطیسی زمین که تا اعماق فضا به پیش رفته و از نفوذ تشعشعات مضر خورشید به زمین جلوگیری می کند.

توفان های خورشیدی به صورت مداوم میدان مغناطیسی زمین را مورد تاخت و تاز قرار می دهند تا زمانی که لایه انتهایی مغناطیسی به سمت فضا جسته و منجر به ایجاد نورهای شفق در قطب های زمین می شود.

به گفته یانگ تاثیر فورانهای کرونالی خورشید تنها می تواند کمی بیشتر از ایجاد شفقهای قطبی باشد. این فورانها همیشه رخ می دهند و هر یک یا دوبار در هفته با زمین برخورد می کنند و به طور کلی تاثیر آنها بر روی زمین بسیار اندک است.

در صورتی که فوران بسیار بزرگی به سوی زمین بیاید، شفق قطبی بسیار بزرگی در قطبها ایجاد خواهد شد و در نهایت ماهواره ها یا شبکه های برق مختل خواهند شد، مشکلاتی که گروه های گرداننده این تجهیزات در رفع آنها مهارت دارند.

بر اساس گزارش تلگراف، یانگ می گوید: دانش ما درباره توفانهای خورشیدی هر روز بیشتر می شود، می دانیم چگونه باید آنها را پیش بینی کنیم، می دانیم این توفانها به کجا رفته و با کجا برخورد می کنند. با افزایش یافتن این آگاهی ها و مقابله با این توفانها مشابه توفانهای فصلی زمینی می توانیم پیش بینی های مناسب را انجام داده و برای مقابله با آن آماده باشیم. (مهر)